

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 13C/78/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714206440
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Lehotský
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2015:6714206440.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred samosudcom JUDr. Jurajom Lehotským v právnej veci navrhovateľa: Ľ. X., A.. XX.XX.XXXX, W. XXX XX W. XX, občan SR, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Rybár, s.r.o., so sídlom Kuzmányho 29, 040 01 Košice, IČO: 47 234 466, proti odporcovi: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, o zaplatenie 158,- € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a** .

Súd odporcovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa svojim návrhom doručeným na tunajší súd dňa 05.05.2014 domáhal toho, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie celkovej sumy 158,- € s 8,25 % úrokom z omeškania ročne z tejto sumy od 24.04.2014 až do zaplatenia, ako aj na trovy konania na tom základe, že zmluvou o úvere č. 607700224 uzavretej medzi navrhovateľom a odporcom dňa 01.03.2010 došlo k poskytnutiu finančných prostriedkov navrhovateľovi zo strany odporcu vo výške 1.700,- €. Podľa navrhovateľa uvedená zmluva mala absenciu podstatných obligatórnych náležitostí v úverovej zmluve, a to priemerná ročná percentuálna miera nákladov (RPMN), a preto mal odporca nárok len na vrátenie ním poskytnutej istiny pôžičky vo výške 1.700,- € bez úrokov a poplatkov. Navrhovateľ uvedením do omylu zo strany odporcu predložením absolútne neplatnej zmluvy v časti úrokov a poplatku uhradil na jeho účet sumu podľa zmluvy vo výške 1.858,- €, t. z. o 158,- € viac, než mal žalovaný nárok. V rozsahu sumy 158,- € tak došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane odporcu. Vzhľadom na skutočnosť, že odporca do súčasnosti ani napriek výzve navrhovateľa dlžnú sumu nevrátil, uplatňoval si navrhovateľ okrem zaplatenia dlžnej sumy aj zákonný úrok z omeškania o 8 percentuálnych bodov viac, ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky (ECB) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Základná úroková sadzba ECB dňa 24.04.2014 bola 0,25 %.

Odporca sa k podanému návrhu písomne vyjadril s tým, že žiadal návrh zamietnuť a okrem iného vzniesol námietku premlčania s tým, že vydania bezdôvodného obohatenia sa navrhovateľ v zmysle ustanovenia O.s.p. môže domáhať v subjektívnej dvojročnej lehote, teda od okamihu, keď sa o bezdôvodnom obohatení dozvedel. Odporca má za to, že táto lehota navrhovateľovi už márne uplynula. V návrhu absentujú skutočnosti rozhodujúce pre určenie začatia plynutia subjektívnej premlčacej lehoty. Odporca zdôraznil, že pri premlčaní práva na vydanie bezdôvodného obohatenia je ustanovená kombinovaná premlčacia doba, a to kratšia subjektívna a dlhšia objektívna. Ich začiatok je upravený odlišne. Tieto dve premlčacie doby začínajú plynúť, plynú a končia sa nezávisle od seba. Ich vzájomný vzťah je taký, že ak sa skončí plynutie jednej z nich, právo sa premlčí, a to aj napriek tomu, že poškodenému ešte plynie druhá premlčacia doba. Odporca poukázal na to, že požadovaný nárok

navrhovateľa sa stal premlčaný v subjektívnej a aj v objektívnej premlčacej lehote, a to dňa 04.04.2014 s tým, že navrhovateľ podal návrh na súdu dňa 05.05.2014, preto žiadal návrh zamietnuť. Vo svojom vyjadrení zároveň odporca vzniesol námietku miestnej príslušnosti.

Okresný súd Zvolen uznesením č. k. 13C 78/2014-24 zo dňa 30.07.2014 rozhodol, že miestna príslušnosť Okresného súdu Zvolen v konaní vedenom pod spisovou značkou 13C/78/2014 je daná. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 26.08.2014.

Navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu sa písomne vyjadril k vyjadreniu odporcu s tým, že okrem iného sa vyjadril aj k námietke premlčania. K tomu uviedol, že podľa neho ide o vzťah spotrebiteľský a sú presvedčení o tom, že subjektívna lehota na uplatnenie si nároku navrhovateľa voči odporcovi neuplynula, čo odôvodnili nasledovne: Majú za to, že odporca nijakým spôsobom vo svojom vyjadrení nepreukázal, že od momentu, keď sa navrhovateľ dozvedel o vzniku bezdôvodného obohatenia o tom, kto sa na jeho úrok obohatil, do momentu podania jeho návrhu na začatie konania v predmetnej veci márne uplynula dvojročná subjektívna lehota. Navrhovateľ prehlásil, že sa o vzniku bezdôvodného obohatenia na strane odporcu na svoj úkor dozvedel až po prvej porade so svojim právnym zástupcom, ktorý ho po preštudovaní predmetnej zmluvy o úvere o tom informoval. Po oboznámení sa s týmito skutočnosťami udelil navrhovateľ dňa 15.03.2014 svojmu právnemu zástupcovi plnú moc na jeho zastupovanie pred súdom vo veci vydania bezdôvodného obohatenia z predmetnej zmluvy o úvere. Bolo by nelogické od samotného spotrebiteľa vyčkávať s podniknutím právnych krokov voči odporcovi, ak by sa o bezdôvodnom obohatení mal naozaj dozvedieť už skôr tak, ako sa o to snaží odporca bez akýchkoľvek dôkazov presvedčiť súd. Návrh navrhovateľa zo dňa 30.04.2014 bol teda preukázateľne podaný v dvojročnej subjektívnej lehote. Skorší dátum zistenia existencie bezdôvodného obohatenia navrhovateľom na strane odporcu nebol odporcom nijako preukázaný. Zároveň zdôraznili, že pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby sa vyžaduje skutočná, a nielen predpokladaná vedomosť. Vzhľadom na to, že v prejednávanej spore ide v celom rozsahu o občianskoprávnú zmluvu, aplikuje sa inštitút premlčania upravený v Občianskom zákonníku v § 107. V prípade bezdôvodného obohatenia môže ísť o obohatenie z nedbanlivosti alebo úmyselné. V prejednávanej spore ide podľa názoru navrhovateľa o úmyselné bezdôvodné obohatenie na strane odporcu, čo odôvodňuje navrhovateľ nasledovne: Z výpisu z Obchodného registra vyplýva, od ktorého dátumu odporca aktívne podniká v oblasti poskytovania úverov, a to od 14.03.2001. Zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch platný a účinný od 01.10.2001 už od jeho prvej účinnosti obsahoval povinnosť uvedenú v § 4 písm. g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Predmetná zmluva bola uzatvorená 01.03.2010, teda po takmer 10 rokoch podnikania v oblasti poskytovania úverov, kedy po celý čas platila zákonná nevyvrátiteľná fikcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti v prípade absencie RPMN. To, že dlhodobé ignorovanie zákonnej povinnosti uvádzať RPMN je nevyhnuté hodnotiť ako úmyselné konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu, bolo potvrdené rôznymi senátmi Krajského súdu v Prešove: 7Co/84/2011, 3Co/178/2013, 3Co/89/2011 a rozhodnutie Krajského súdu v Žiline 9Co/648/2013. Z výpisu prehľadu splácania predmetnej zmluvy vyplýva, že k bezdôvodnému obohateniu na strane odporcu došlo splátkou 04.04.2011. V tomto čase odporca preukázateľne vedel, že zmluvami s takýmito úrokmi sa bezdôvodne obohacuje pre rozpor vysokých úrokov s dobrými mravmi. O vedomosti odporcu svedčí okrem iného aj rozsudok č. 23SP 19/2009 Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 10.04.2008, ďalej z konania o prejudiciálnej otázke vec C-76/10 Pohotovosť, s.r.o. c/a Iveta Korčkovská, podaný Krajským súdom v Prešove, vid' bod 27 (na základe tohto rozhodnutia 09.03.2009 požiadal exekútor Okresný súd Stará Ľubovňa o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na sumu 3.467,- €; uznesením z 31.07.2009 tento súd prerušil exekučné konanie poukazujúc na porušenie dobrých mravov, pokiaľ ide o trovy právneho zastupovania navrhovateľa v exekučnom konaní, ktoré prekročili sumu 94,61 € a pokiaľ ide o úroky z omeškania vo výške 0,25 % denne zo sumy 1.298,52 € plynúce od 21.07.2008 až do zániku dlhu). Z rozhodovacej praxe súdov podľa navrhovateľa je zrejmé, že odporca už uzavrel niekoľko tisíc takýchto zmlúv, čo len svedčí o tom, že nemôže ísť o nedbanlivosť, nakoľko všetky jeho zmluvy neobsahujú podstatné náležitosti, resp. obsahujú úroky v rozpore s dobrými mravmi. Z uvedeného vyplýva, že na strane odporcu išlo o jasný úmysel získať bezdôvodné obohatenie aj z tejto zmluvy, a preto nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia premlčaný nie je.

Okresný súd Zvolen po vykonanom dokazovaní rozsudkom č. k. 13C 78/2014-84 zo dňa 27.11.2014 návrh navrhovateľa zamietol a odporcovi náhradu trov konania nepriznal z dôvodu dôvodne vznesenej námietky premlčania zo strany odporcu.

Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ v zákonnej 15 dňovej lehote odvolanie, na základe ktorého Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. k. 15Co/292/2015-118 zo dňa 26.05.2015 rozsudok Okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení tohto uznesenia Krajský súd v Banskej Bystrici okrem iného uviedol, že rozhodnutie prvostupňového súdu nemožno mať za riadne a náležite odôvodnené, presvedčivé, ak vo vzťahu k desaťročnej premlčacej objektívnej dobe, aj napriek tomu, že navrhovateľ sa v konaní výslovne domáhal práve uplatnenia desaťročnej objektívnej premlčacej doby, vo veci konajúci prvostupňový súd žiadne vysvetlenie, prečo túto lehotu neuplatnil, neuviedol. Rovnako rozhodnutie nie je dostatočne odôvodnené ani z hľadiska subjektívnej premlčacej doby, keď súd iba uviedol, kedy môže táto doba začať plynúť, bez jej konkrétneho posúdenia v danom prípade, zjavne nepovažujúc to za potrebné poukazom na jeho záver o márnom uplynutí trojročnej objektívnej doby.

Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 03.09.2015, pričom pojednával v neprítomnosti navrhovateľa, ako aj jeho právneho zástupcu, ktorý svoju neúčasť ospravedlnil z dôvodu kolízie s iným pojednávaním a žiadal pojednávať v ich neprítomnosti v zmysle predložených listinných dôkazov. Súd tak isto pojednával v neprítomnosti odporcu, ktorý svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnil z dôvodu, že pri prvom úkone, ktorý mu patril, vyslovil námietku miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Zvolen, o ktorej do súčasnosti nebolo právoplatne rozhodnuté. Odporca z vyššie uvedeného dôvodu s poukazom na zachovanie princípu hospodárnosti žiadal súd o odročenie termínu pojednávania.

Súd tu poukazuje na tú skutočnosť, že o predmetnej námietke miestnej nepríslušnosti bolo rozhodnuté uznesením Okresného súdu Zvolen č. k. 13C 78/2014-24 zo dňa 30.07.2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 26.08.2014, a teda nebol dôvod na odročenie pojednávania z tohto dôvodu.

Súd aplikoval zákonné ustanovenie § 101 ods. 2 O.s.p. a z dôvodu hospodárnosti pojednával v neprítomnosti účastníkov konania.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa so zmluvou o úvere č. 607700224 zo dňa 01.03.2010, oboznámením sa s prehľadom splátok a pokút pri č. zmluvy 607700224 priradených klientovi, t. j. navrhovateľovi, ako aj oboznámením sa s ďalšími listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav:

Zo zmluvy o úvere zo dňa 01.03.2010 č. 607700224 súd zistil, že zmluvu uzatvoril v zmysle § 497 a nasledujúcich Obchodného zákonníka navrhovateľ s veriteľom Pohotovosť, s.r.o., IČO: 35 807 598. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie úveru 1.700,- € s tým, že dlžník sa zaviazal veriteľovi túto sumu zvýšenú o príslušný poplatok vo výške 1.636,- € celkovo zaplatiť vo výške 3.336,- €. Navrhovateľ sa zaviazal zaplatiť úver v 12 mesačných splátkach po 278,- € počnúc dňom 26.03.2010.

Súd z evidenčnej karty navrhovateľa zistil, že dňa 04.04.2011 uhradil spolu sumu 1.858,- € odporcovi, a to titulom úverovej zmluvy č. 607700224.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, účinného a platného v čase uzavretia zmluvy o úvere, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 2 písm. a) Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, účinného a platného v čase uzavretia predmetnej úverovej zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b) toho istého zákona, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1 toho istého zákona, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Podľa § 3 ods. 2 toho istého zákona, spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 2 písm. j) toho istého zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods. 3 druhej vety toho istého zákona, ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Ako vyplýva z predloženej zmluvy o úvere, túto zmluvu nemohol navrhovateľ nijakým spôsobom ovplyvniť, zmeniť, upraviť, nakoľko bola vopred predformulovaná a v znení bez možnosti pripomienkovania predložená na podpis navrhovateľovi. Táto zmluva je zmluvou spotrebiteľskou, ktorá neobsahovala podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 4 ods. 2 písm. j) Zákona č. 258/2001 Z. z., t. j. ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a keďže v zmysle ustanovenia § 4 ods. 3 druhej vety toho istého zákona, ak zmluva neobsahuje predpísané náležitosti poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov pre chýbajúci údaj o výške ročnej percentuálnej miery nákladov.

Odporcovi vznikol nárok len na vrátenie ním poskytnutého úveru, a to vo výške 1.700,- €. Navrhovateľ uhradil na účet odporcu sumu 1.858,- €, a to dňa 04.04.2011. Rozdiel medzi takto uhradenou sumou a nárokom navrhovateľa predstavuje sumu 158,- €, ktorá suma je bezdôvodným obohatením, ku ktorému došlo na strane odporcu z vyššie uvádzaných dôvodov.

V zmysle uvedených ustanovení Občianskeho zákonníka premlčaný inštitút hmotného práva a jeho podstata spočíva v kvalifikovanom uplynutí času, v ktorom zo strany veriteľa nedošlo k vykonaniu jeho subjektívneho práva. V dôsledku tohto márneho uplynutia času dlžníkovi vzniká právo vzniesť na súde námietku premlčania a tým odmietnuť plnenie veriteľovi. Pri práve na vydanie bezdôvodného obohatenia je subjektívna lehota 2 rokov a objektívna lehota 3 rokov a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, tak 10 rokov. Začiatok plynutia premlčacej lehoty pri nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia sa viaže na vedomosť o tom, kedy sa navrhovateľ dozvie o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto zaň zodpovedá. Obidve podmienky musia byť splnené kumulatívne. Základným účinkom premlčania je, že v prípade, ak sa dlžník premlčania dovoľá, premlčané právo veriteľovi nemožno v súdnom konaní priznať. Právo na vydanie bezdôvodného obohatenia sa tak premlčí uplynutím subjektívnej premlčacej lehoty, najneskôr však uplynutím objektívnej premlčacej lehoty. Z uvedeného vyplýva, že dĺžka objektívnej

premlčacej doby nemôže byť nikdy prekročená, a to ani v prípade, ak by subjektívna doba mala ešte plynúť, prípade ak plynúť nezačala.

V konaní mal súd preukázané, že navrhovateľ zaplatil poslednú splátku odporcovi 04.04.2011. Navrhovateľ podal návrh na súd dňa 05.05.2014. Došlo tak k podaniu návrhu po uplynutí objektívnej premlčacej lehoty, ktorá uplynula dňa 05.04.2011.

Súd sa nestotožňuje s tým, že za začiatok premlčacej lehoty je potrebné považovať dátum, kedy sa navrhovateľ dostavil k právnenému zástupcovi, ktorý ho informoval o bezdôvodnom obohatení a o možnosti žiadať ho vydať. Takýmto konaním by dochádzalo k predlžovaniu subjektívnej premlčacej lehoty, pričom podľa záveru súdu, odporca sa mohol dozvedieť o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a mal tiež vedomosť o tom, kto je povinný mu bezdôvodné obohatenie vydať, keďže uzatvoril s odporcom zmluvu o úvere, teda vedel, kto sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil, a teda podľa názoru súdu subjektívna premlčacia lehota začala plynúť nasledujúcim dňom odo dňa zaplataenia poslednej splátky, t. j. odo dňa 05.04.2011 a uplynula dňa 05.04.2013. Tak isto podľa názoru súdu objektívna premlčacia lehota začala plynúť dňom 05.04.2011 a uplynula dňom 05.04.2014, a keďže návrh bol doručený na tunajší súd dňa 05.05.2014, bol podaný po uplynutí premlčacej lehoty, a keďže odporca vzniesol námietku premlčania, súdu neostávalo nič iné, len predmetný návrh z vyššie uvádzaných dôvodov zamietnuť.

Čo sa týka poukazovania na tú skutočnosť, že podľa právneho zástupcu navrhovateľa ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, ktoré by sa malo posudzovať v 10-ročnej premlčacej lehote, súd nemal zo strany navrhovateľa preukázané žiadne skutočnosti o úmysle odporcu sa bezdôvodne obohatiť na úkor navrhovateľa. Súd predovšetkým poukazuje na to, že tak, ako to vyjadril aj právny zástupca navrhovateľa vo svojom vyjadrení k námietke premlčania, odporca podnikal v oblasti poskytovania spotrebiteľských úverov dosť dlhú dobu a už zo samotnej podstaty tohto podnikania len vyplýva to, že on chcel poskytnúť peniaze s tým, aby sa tieto peniaze mu nejakým spôsobom aj so ziskom, ktorý k tomu patrí, vrátili. Uvedený zisk teda predstavoval poplatky, ako aj úroky za poskytnutý úver. Z tohto dôvodu sa on v žiadnom prípade nemohol chcieť bezdôvodne obohatiť, pretože dôvodom jeho podnikateľskej činnosti bolo poskytovanie úverov a zo samotnej definície, či už ekonomickej, alebo právnej v zmysle § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere veriteľ na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky a tento sa ich zaväzuje vrátiť a zaplatiť úroky, preto nebolo úmyslom odporcu, ako poskytovateľa úveru, sa bezdôvodne obohatiť, ale dôvodom na obohatenie a poskytnutie úveru je to, že on samozrejme tieto finančné prostriedky poskytuje za úroky, teda za účelom dosiahnutia zisku.

Ďalej súd poukazuje na to, že úmysel priamy, alebo nepriamy by navrhovateľ musel v konaní jednoznačne preukázať, čo sa však nestalo. Spoločnosť Pohotovosť, s.r.o., ako to vyplýva z výpisu z Obchodného registra, mala v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere s navrhovateľom sídlo v Bratislave, pričom výkon svojej činnosti - realizáciu poskytovania spotrebiteľských úverov, vykonávala prostredníctvom svojich zástupcov a spolupracujúcich osôb, a to buď v miestne prenajatých priestoroch konkrétneho regiónu, alebo na verejne prístupných miestach. Ak by aj mala spoločnosť k dispozícii rozhodnutia súdov, na ktoré právny zástupca navrhovateľa poukazuje, vedomé alebo nevedomé porušenie práva konkrétnou osobou uzatvárajúcou v mene odporcu zmluvu o spotrebiteľskom úvere, navrhovateľ žiadnym právne relevantným spôsobom nepreukázal. Mnohokrát spolupracujúcimi pracovníkmi odporcu boli osoby so stredným vzdelaním, čo je vo všeobecnosti známou notoriou.

Súd ďalej poukazuje na to, že občianske právo v žiadnom svojom právnom predpise nevysvetľuje pojem úmyselné bezdôvodné obohatenie. Úmyselná konanie je ako pojem riešené v trestnom práve, a to konkrétne v § 15 Trestného zákona v súčasnom platnom znení. Úmyselné zavinenie je tiež trestnoprávna kategória, kde podľa právnej teórie predstavuje určitý vnútorný psychický vzťah konajúcej osoby k hodnoteným skutočnostiam. Musí zahŕňať v sebe zložku vôľovú, aj zložku vedomostnú. Záver o tom, či sa jedná o zavinenie úmyselné, je záverom právnym, avšak tento právny záver sa musí zakladať na skutkových zisteniach súdu, vyplývajúcich z vykonaného dokazovania.

Právny zástupca navrhovateľa poukazoval na úmyselné konanie odporcu. Súd však konštatuje, že úmyselné konanie musí byť pred súdom preukázané, nemožno ho len predpokladať z postupu odporcu, ktorý navrhovateľ namietal. Zo žiadneho relevantného dôkazu nevyplýval pre súd záver, že by odporca konal v úmysle získať bezdôvodné obohatenie na úkor navrhovateľa. Naopak, úmyslom odporcu bolo

uzavrieť s navrhovateľom zmluvu o spotrebiteľskom úvere za podmienok dohodnutých v predmetnej zmluve.

Súd teda konštatuje, že úmysle odporcu smeruje k uzatváraniu záväzkových vzťahov, avšak ich posúdenie závisí v každom jednotlivom prípade od okolností každého jednotlivého prípadu, ktoré súdy hodnotia v jednotlivých sporoch. Súd preto uzatvára, že v tomto konkrétnom prípade nemal preukázané úmyselné bezdôvodné obohatenie na strane odporcu, a preto v danom prípade uplatnil trojročnú objektívnu premlčaciu lehotu.

Právny zástupca navrhovateľa poukazoval na jednotlivé rozhodnutia súdov Slovenskej republiky, ktoré uplatňovali v obdobných prípadoch objektívnu desaťročnú premlčaciu lehotu, tu súd poukazuje na rozhodnutia Okresného súdu Zvolen, v ktorých bola aplikovaná trojročná objektívna premlčacia lehota, a to rozsudok Okresného súdu Zvolen č. k. 7C/80/2014-40, rozsudok Okresného súdu Zvolen č. k. 6C/74/2014-43 a rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 18C/111/2014.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p., a keďže odporca bol v konaní úspešný, avšak žiadne trovy konania si neuplatňoval, súd rozhodol tak, že odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 204 ods. 1 práv veta O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. t.j.

1. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
3. účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
4. v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
5. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
6. účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
7. rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
8. súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
9. sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
10. bol odvolacím súdom schválený zmier,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.), t.j.
1. sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
 2. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
 3. odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p.,
 4. ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa,
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).